

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 24 listopada 2022 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o
kierujących pojazdami**

(druk nr 862)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o kierujących pojazdami modyfikuje dotychczasowe zasady finansowania wojewódzkich ośrodków ruchu drogowego.

Zgodnie z art. 116 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, wojewódzki ośrodek ruchu drogowego jest samorządową wojewódzką osobą prawną. Wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego na obszarze województwa tworzy sejmik województwa, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. Nadzór nad ośrodkami sprawuje zarząd województwa, który powołuje i odwołuje ich dyrektorów.

W myśl art. 119 Prawa o ruchu drogowym, wojewódzki ośrodek ruchu drogowego prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na zasadach określonych w ustawie, a jego przychodami są wpływy z wykonywania zadań ustawowych (w szczególności z organizowania egzaminów, testów, kursów i szkoleń), wykonywania innych zadań z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz z działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 121 Prawa o ruchu drogowym, minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budżetu, spraw instytucji finansowych oraz spraw finansów publicznych - szczegółowe warunki gospodarki finansowej ośrodka oraz szczegółowe warunki ewidencji przychodów i kosztów;

- 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy - warunki wynagradzania egzaminatorów.

W ustawie zaproponowano, aby przychodem wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego mogła być także dotacja podmiotowa albo celowa, udzielana z budżetu województwa, na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji jego zadań, niebędących działalnością gospodarczą.

Dotacje dla ośrodka nie będą mogły przekroczyć 50% kosztów jego działalności. Zasady udzielania dotacji, tryb postępowania w sprawie ich udzielania i sposób ich rozliczania określi sejmik województwa, w drodze uchwały będącej aktem prawa miejscowego. Udzielenie dotacji nastąpi na podstawie umowy zawartej przez marszałka województwa z dyrektorem ośrodka.

Zamiast w rozporządzeniu, warunki wynagrodzenia egzaminatorów określi sejmik województwa, w drodze uchwały będącej aktem prawa miejscowego, kierując się charakterem pracy wykonywanej przez egzaminatorów i potrzebą zapewnienia odpowiedniego poziomu wykonywania przez nich zadań. Warunki wynagradzania egzaminatorów określone w uchwale sejmiku, nie będą mogły być mniej korzystne niż dotychczasowe warunki wynagrodzenia egzaminatorów.

W art. 2 noweli zmieniającej ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, zaproponowano dodanie do tej ustawy art. 56a, na podstawie którego wysokość opłaty za przeprowadzenie egzaminu państwowego określi sejmik województwa, w drodze uchwały będącej aktem prawa miejscowego, przy czym wysokość opłaty za przeprowadzenie części teoretycznej egzaminu w zakresie uprawnień każdej kategorii prawa jazdy nie będzie mogła przekroczyć 50 zł, a za przeprowadzenie części praktycznej:

- 1) 200 zł w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, C1, D1 lub T albo uprawnienia do kierowania tramwajem,
- 2) 250 zł w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B+E, C1+E, C, C+E, D, D+E lub D1+E.

Maksymalne stawki opłat będą corocznie ulegać zmianie na następny rok kalendarzowy w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. W dotychczasowym stanie prawnym wysokość opłaty określa minister właściwy do spraw

transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia:

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy został wniesiony przez grupę posłów w dniu 30 września 2022 r. (druk sejmowy nr 2667). Pierwsze czytanie miało miejsce w Komisji Infrastruktury. W drugim czytaniu do projektu zgłoszono wniosek o odrzucenie ustawy oraz trzy poprawki. Żaden z wniosków nie został przyjęty w trzecim czytaniu.

Za przyjęciem ustawy głosowało 228 posłów, przy 220 głosach przeciw i 4 głosach wstrzymujących się.

III. Uwagi

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych, należy natomiast zwrócić uwagę na aspekt związany z uzasadnieniem do jej projektu.

Nie zostały tam bowiem określone nawet ogólne skutki finansowe wykonania ustawy, co może zostać potraktowane jako naruszenie art. 118 ust. 3 Konstytucji RP.

Maciej Telec

Główny legislator